

เวียดนามเสียดัวใหม่อาเซียน อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์โดดเด่น

จาก TPA News ฉบับเมื่อปีที่ผ่านมามีได้พูดถึงประเทศเวียดนามว่าเป็นประเทศหนึ่งที่น่าจับตามองเป็นอย่างมากของนักลงทุน และในปี 2557 เวียดนามได้ขึ้นมาเป็นคู่ค้าอันดับที่ 11 ของไทยในโลก และอันดับที่ 4 ของไทยในกลุ่มอาเซียน การค้ามีมูลค่าเฉลี่ยประมาณปีละ 9,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 13 ต่อปีโดยสินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เม็ดพลาสติก รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์

ทางศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้วิเคราะห์ถึงเวียดนามว่ามีศักยภาพในการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูงต่อเนื่องจนถูกขนานนามว่า **เป็นเสียดัวใหม่แห่งอาเซียน** เนื่องจากมีปัจจัยสำคัญๆ ดังนี้

1. เวียดนามมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงต่อเนื่อง มีการลงทุนภาคการผลิตที่เน้นการส่งออก จนทำให้ปี 2557 เวียดนามขยับขึ้นมาเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ในกลุ่มอาเซียนไปยังสหรัฐฯ แชนไทย และมาเลเซีย ดังตาราง

อันดับ	ประเทศ	มูลค่าการส่งออก (ล้าน US\$)
1	เวียดนาม	30,584
2	มาเลเซีย	30,448
3	ไทย	17,121
4	อินโดนีเซีย	19,362
5	สิงคโปร์	16,465

2. ปี 2557 FDI ที่ได้รับการอนุมัติของเวียดนามแซงไทย ด้วยปัจจัยดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ ทั้งการเป็นฐานการผลิตต้นทุนต่ำที่ยังคงได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี ประกอบกับเป็นตลาดขนาดใหญ่มีผู้บริโภคกว่า 91 ล้านคน และมีอัตราการขยายตัวสูง

3. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เวียดนามแซงไทย ทั้งยอดส่งออก และ FDI ที่สูงกว่าไทย ศูนย์วิจัยกสิกรไทยคาดว่า ปี 2562 เวียดนามส่งออกอิเล็กทรอนิกส์แตะ 100,000 ล้านดอลลาร์ฯ

4. ปัจจุบันเป็นยุคที่โลกจะก้าวไปสู่เทคโนโลยีที่เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์อัจฉริยะให้สื่อสารกันได้เอง (Internet of things) จึงเป็นโอกาสของไทยในการเกาะกระแสดังกล่าว ด้วยการเพิ่มความชัดเจนของนโยบายภาครัฐให้แก่นักลงทุนต่างชาติในระยะยาว พร้อมยกระดับคุณภาพของบุคลากรให้สูงขึ้น

โดยอุตสาหกรรมที่น่าจับตาของเวียดนามย่อมหนีไม่พ้นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ทั้งมูลค่าการส่งออกและ FDI สูงกว่าไทยในปี 2557 ซึ่งสาเหตุหลักที่ FDI ที่เข้ามายังเวียดนามในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวอย่างก้าวกระโดดคงมาจากการที่ผู้ผลิตรายใหญ่สัญชาติเกาหลีใต้ได้เพิ่มการลงทุนในเวียดนาม ซึ่งสินค้าที่ผลิตส่วนใหญ่อยู่ในกระแสความนิยมบริโภคของโลก อาทิ สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต

จากการที่เวียดนามได้รับเม็ดเงินลงทุนโดยตรงในภาคการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งส่วนหนึ่งเพื่อเป็นฐานการส่งออกนั้น

ทำให้มูลค่าการส่งออกของเวียดนามในช่วงที่ผ่านมาขยายตัวอย่างน่าจับตาโดยสินค้าส่งออกหลักของเวียดนามกว่าร้อยละ 30 เป็นสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และส่วนประกอบ นอกจากนี้ ในปี 2557 เวียดนามขยับขึ้นมาเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ของอาเซียนไปยังสหรัฐฯ แชนไทย และมาเลเซีย และก้าวขึ้นมาจากอันดับที่ 5 เมื่อปี 2554 พลวัตของการเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนามจะกระทบไทยอย่างไร จึงเป็นประเด็นที่ต้องติดตาม

ในปี 2557 ที่ผ่านมา เม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ได้รับการอนุมัติของเวียดนามได้แซงหน้าไทยไปแล้วเป็นปีแรก โดยเวียดนามมีเม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ได้รับการอนุมัติทั้งสิ้น 15,642.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 41 ต่อปีในช่วงปี 2555-2557 ขณะที่ของไทยนั้นอยู่ที่ 14,887.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หดตัวโดยเฉลี่ยถึงร้อยละ 8.2 ต่อปีในช่วงเวลาเดียวกัน

โดยปัจจัยที่ดึงดูดเม็ดเงินการลงทุนจากต่างประเทศในเวียดนามสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การเป็นฐานการผลิตต้นทุนต่ำที่ยังคงได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรกับประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ เวียดนามมีกำลังแรงงานในปี 2557 มากถึง 52.9 ล้านคน สูงกว่าไทยที่มีกำลังแรงงานเพียง 38.6 ล้านคน และมีแนวโน้มลดลงจากการเข้าสู่ภาวะสังคมสูงวัยขั้นสมบูรณ์ อีกทั้ง ยังมีอัตราค่าแรงขั้นต่ำที่ต่ำกว่าไทยเกือบสองเท่า ประกอบกับการได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป หรือ GSP จากสหภาพยุโรป และแนวโน้มการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Trans-Pacific Partnership หรือ TPP)

2. ตลาดขนาดใหญ่ที่น่าสนใจด้วยอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจสูง อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของเวียดนามอยู่ในระดับที่สูงกว่าไทยซึ่งในช่วงปี 2555-2557 อัตราการขยายตัวโดยเฉลี่ยอยู่ราวร้อยละ 5.6 ในขณะที่ไทยขยายตัวโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.4 ทั้งนี้ ศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้ประเมินว่า เศรษฐกิจเวียดนามในปี 2558 ยังคงเติบโตอยู่ในกรอบร้อยละ 5.0-6.0 ในขณะที่การเติบโตของเศรษฐกิจไทยจะอยู่ในกรอบร้อยละ 2.3-3.3 นอกจากนี้ เวียดนามยังมีอัตราการขยายตัวของความเป็นเมืองที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับจำนวนประชากรชนชั้นกลางที่เพิ่มสูงขึ้น สะท้อนการเป็นตลาดที่มีศักยภาพในการลงทุนในอนาคตของนักลงทุนต่างชาติ

ซึ่งปัจจัยข้างต้นนี้เป็นผลให้เวียดนามมีขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกที่เพิ่มขึ้น บ่งชี้ถึงความได้เปรียบด้านการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้ารายใหญ่ๆ ที่สำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับไทยที่เพิ่งถูกตัดสิทธิ GSP จากสหภาพยุโรปไปเมื่อต้นปี 2558 ที่ผ่านมา และยังไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก TPP อีกทั้งไทยยังมีค่าแรงที่สูงเป็นอันดับต้นๆ ในอาเซียน ประกอบการขาดแคลนแรงงานภายในประเทศ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ไทยมีแนวโน้มสูญเสียตลาดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศบางส่วนให้กับเวียดนาม

ปี 2557 เวียดนามแซงไทยส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์กว่า 50,000 ล้านดอลลาร์ฯ มุ่งแตะ 100,000 ล้านดอลลาร์ฯ ภายในปี 2562 แนวโน้ม FDI ในอุตสาหกรรม E&E ยังโตดี

ต่อ อาคณบัณฑิตแล้ว

